

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทประกันชีวิตที่ดำเนินธุรกิจในประเทศไทยโดยใช้วิธี Data Envelopment Analysis (DEA) ทั้งนี้ได้ใช้แบบจำลอง CCR และ BCC คำนวณหาประสิทธิภาพทางด้านผลผลิต (output efficiency scores) โดยใช้ปัจจัยการผลิต 4 รายการ ได้แก่ (1) จำนวนแรงงาน (2) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (3) ค่าใช้จ่ายในการรับประกันภัยอื่น และ (4) สินทรัพย์ลงทุน และผลผลิต 3 รายการ ได้แก่ (1) จำนวนกรมธรรม์ใหม่ที่เกิดขึ้นในแต่ละปี (2) เบี้ยประกันภัยรับสุทธิ และ (3) รายได้สุทธิจากการลงทุน และรายได้อื่น ๆ ของบริษัทประกันชีวิตที่ประกอบการในประเทศไทยปี พ.ศ. 2541 ถึง พ.ศ. 2550 โดยเปรียบเทียบประสิทธิภาพการดำเนินงานทุก ๆ 3 ปี

ผลการวิเคราะห์พบว่า คะแนนประสิทธิภาพทางเทคนิคโดยรวมเฉลี่ยในแต่ละปีของธุรกิจประกันชีวิตอยู่ในระดับสูงมากโดยมีคะแนนประสิทธิภาพเฉลี่ยทั้ง 4 ปี เท่ากับ 0.9230 แสดงให้เห็นว่าธุรกิจประกันชีวิตมีประสิทธิภาพที่เกิดประโยชน์จากขนาดหรือการประหยัดจากขนาดของการผลิตและประสิทธิภาพจากการบริหารจัดการที่ดีอยู่ในระดับสูง โดยในปี พ.ศ. 2550 ธุรกิจประกันชีวิตมีคะแนนประสิทธิภาพโดยเฉลี่ย เท่ากับ

0.9571 มีคะแนนประสิทธิภาพทางเทคนิคโดยรวมเท่ากับ 1 จำนวน 15 บริษัท หรือร้อยละ 62.50 และมีคะแนนประสิทธิภาพทางเทคนิคโดยรวมน้อยกว่า 1 จำนวน 9 บริษัท หรือร้อยละ 37.50

ประสิทธิภาพทางเทคนิคที่แท้จริงมีคะแนนเฉลี่ยทั้ง 4 ปี เท่ากับ 0.9552 แสดงให้เห็นว่า มีการบริหารจัดการที่ดี ในปี พ.ศ. 2550 มีคะแนนประสิทธิภาพโดยเฉลี่ยเท่ากับ 0.9713 โดยมีบริษัทประกันชีวิตที่มีคะแนนประสิทธิภาพทางเทคนิคที่แท้จริงเท่ากับ 1 จำนวน 18 บริษัท หรือร้อยละ 75 และบริษัทที่มีคะแนนประสิทธิภาพทางเทคนิคที่แท้จริงน้อยกว่า 1 จำนวน 6 บริษัท หรือร้อยละ 25

ประสิทธิภาพจากขนาดมีคะแนนเฉลี่ยทั้ง 4 ปี เท่ากับ 0.9663 แสดงให้เห็นว่า ธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทยมีประสิทธิภาพจากการประหยัดจากขนาดอยู่ในระดับสูงมาก โดยในปี พ.ศ. 2550 มีคะแนนประสิทธิภาพจากขนาดเฉลี่ยเท่ากับ 0.9852 มีบริษัทประกันชีวิตที่มีประสิทธิภาพจากขนาดเท่ากับ 1 จำนวน 15 บริษัท หรือร้อยละ 62.50 และประสิทธิภาพจากขนาดน้อยกว่า 1 จำนวน 9 บริษัท หรือร้อยละ 37.50

ลักษณะผลตอบแทนต่อขนาดของบริษัทประกันชีวิตในปี พ.ศ. 2550 บริษัทประกันชีวิตขนาดใหญ่มีลักษณะผลตอบแทนต่อขนาดคงที่ จำนวน 3 บริษัท และผลตอบแทนต่อขนาดลดลง จำนวน 3 บริษัท ส่วนบริษัทประกันชีวิตขนาดกลางและขนาดเล็กมีลักษณะผลตอบแทนต่อขนาดคงที่ และเพิ่มขึ้น ซึ่งบริษัทที่มีลักษณะผลตอบแทนต่อขนาดคงที่ แบ่งเป็นบริษัทประกันชีวิตขนาดกลาง จำนวน 9 บริษัท และขนาดเล็ก จำนวน 6 บริษัท ส่วนบริษัทที่มีลักษณะผลตอบแทนต่อขนาดเพิ่มขึ้น แบ่งเป็นบริษัทประกันชีวิตขนาดกลางจำนวน 1 บริษัท และขนาดเล็กจำนวน 2 บริษัท

In this thesis, the researcher analyzes the operational efficiency of life insurance companies conducting business in the Kingdom of Thailand (Thailand).

In carrying out this inquiry, the researcher made use of data envelopment analysis (DEA), the Charnes, Cooper, and Rhodes model (CCR) and the Banker, Charnes, and Cooper (BCC) model in order to calculate output efficiency scores.

In this computation, four factors of production were used: (1) the quantity of labor; (2) operating expenses; (3) expenses incurred in taking out different insurance; and (4) investment assets.

Furthermore, the researcher also analyzed three kinds of output: (1) the number of new policies each year; (2) net premiums; and (3) net income from investment and other income for life insurance companies who were

conducting business in Thailand in the period between 1998 and 2007.

This analysis was conducted by means of comparing levels of operational efficiency on a triennial basis.

Findings are as follows:

Average overall technical efficiency scores for each year in the life insurance business was at a very high level. The average efficiency scores for four years were 0.9230. This indicates that the efficiency of the life insurance business stems from economies of scale and good management at a high level. In 2007, the life insurance business showed an average efficiency score of 0.9571. Fifteen companies had overall technical efficiency scores equal to 1 or 62.50 percent. Nine companies had overall technical efficiency scores of less than 1 or 37.50 percent.

The average real technical efficiency score for four years was equal to 0.9552. This finding is indicative of good management. In 2007, the average efficiency score was equal to 0.9713. Eighteen life insurance companies had real technical efficiency scores equal to 1 or 75 percent. Six companies had real technical efficiency scores less than 1 or 25 percent.

Efficiency to scale showed an average four-year score equal to 0.9663. This means that the life insurance business in Thailand operates on the basis of a high level of economies of scale. In 2007, the average efficiency to scale score was equal to 0.9852. Fifteen life insurance companies showed an efficiency to scale level equal to 1 or 62.50 percent. Nine companies evinced efficiency to scale at a level less than 1 or 37.50 percent.

In regard to the characteristics of returns to scale for these life insurance companies, in 2007, three large life insurance companies evinced constant returns to scale (CRTS). Three companies displayed decreasing returns to scale (DRS). However, medium- and small-sized life insurance companies exhibited CRTS and increasing returns to scale (IRS). Nine medium-sized life insurance companies and six small-sized life insurance companies showed CRTS. Finally, one medium-sized life insurance company and two small-sized insurance companies manifested IRS.